

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6264/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Оџаци из Оџака, чији је пуномоћник Бранимир Јовичић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 161/24 од 21.01.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 161/24 од 21.01.2025. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 161/24 од 21.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 2845/21 од 25.10.2023. године, усвојен је тужбени захтев, обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 1.891,00 динар са законском затезном каматом почев од 06.07.2021. године и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 161/24 од 21.01.2025. године, одбијена је жалба тужиоца, жалба туженог усвојена и преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 1.891,00 динара са законском затезном каматом почев од 06.07.2021. године до исплате, као и да се обавезе тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 21.800,00 динара и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20 и 10/23 – др. закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име трошкова одржавања водомера у периоду од јуна 2018. године до децембра 2020. године. Побијаном другостепеном одлуком одбијен је као неоснован тужбени захтев с обзиром на то да је у спорном периоду постојао правни основ по коме је тужени вршио наплату ове накнаде, садржане у члану 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Озаци („Сл. лист Општине Озаци“ бр.16/12...8/16), која одредба није проглашена неуставном и незаконитом, а престала је да важи 09.12.2020. године ступањем на снагу Одлуке о снабдевању водом за пиће од 01.12.2020. године („Сл. лист Општине Озаци“ бр.25/20). Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер у овом случају, супротно наводима ревизије не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба новог тумачења права, нити потреба уједначавања судске праксе, јер се ревизијом не указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана другостепена одлука заснована је на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 06.07.2021. године а вредност предмета спора је 1.891,00 динар и поступак је вођен по правилима за парнице у спору мале вредности.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се код овог потрошачког спора у погледу дозвољености ревизије на основу одредбе члана 488. став 1. ЗПП, има применити одредба члана 479. став 6. ЗПП, као у споровима мале вредности, којом је прописано да против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП, искључено право на изјављивање ревизије, па ревизија тужиоца није дозвољена, нити у таквој ситуацији на њену дозвољеност утиче околност да је побијаном пресудом преиначена првостепена пресуда.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић